

Svensk författningssamling

Lag om ändring i vapenlagen (2026:408)

SFS 2026:1250

Publicerad
den 24 juni 2026

Utfärdad den 18 juni 2026

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 2 kap. 1 och 2 §§, 7 kap. 1–3 och 5 §§, 11 kap. 1 och 3 §§, 13 kap. 3 §, 14 kap. 1 §, 15 kap. 1 §, 16 kap. 4 §, 18 kap. 1 och 2 §§, 19 kap. 3 §, 20 kap. 18, 19 och 23 §§ och rubriken till 7 kap. vapenlagen (2026:408) ska ha följande lydelse.

2 kap.

1 § Tillstånd krävs för att

1. inneha skjutvapen, ammunition, ljuddämpare eller vapenmagasin (*innehavstillstånd*),
2. tillverka skjutvapen (*vapentillverkningstillstånd*),
3. yrkesmässigt bedriva handel med skjutvapen (*vapenhandlartillstånd*),
4. yrkesmässigt förmedla skjutvapen eller ammunition (*vapenmäklartillstånd*),
5. yrkesmässigt ta emot skjutvapen för reparation eller översyn (*vapenreparatörstillstånd*), eller
6. föra in skjutvapen, ammunition eller ljuddämpare till Sverige (*införseltillstånd*).

Krav på tillstånd gäller även i andra fall om det är särskilt föreskrivet.

2 § Tillstånd krävs inte

1. för den som har fyllt 18 år om ett skjutvapen har en begränsad effekt i förhållande till andra jämförbara skjutvapen (*effektbegränsat vapen*) och vapnet är
 - a) ett kolsyre-, luft- eller fjädervapen eller ett vapen med ett annat liknande utskjutningsmedel och är avsett för målskytte, eller
 - b) ett harpunvapen,
2. för tillverkning som avser ändring eller ombyggnad av skjutvapen enligt 11 kap. 1 § första meningen om tillståndshavaren har tillstånd att inneha det ändrade vapnet,
3. för verksamhet som omfattas av tillstånd enligt 3 eller 4 § lagen (1992:1300) om krigsmateriel, eller
4. om det är särskilt föreskrivet.

7 kap. Vapentillverkare, vapenhandlare, vapenmäklare och vapenreparatörer

1 § Vapentillverkningstillstånd, vapenhandlartillstånd, vapenmäklartillstånd eller vapenreparatörstillstånd får beviljas den som med hänsyn till

¹ Prop. 2025/26:228, bet. 2025/26:UU18, rskr. 2025/26:340.

kunskap, laglydnad och övriga omständigheter är lämplig att bedriva den verksamhet som ett sådant tillstånd ska avse.

Vid lämplighetsprövning som avser en juridisk person ska prövningen, utom när det gäller kravet på kunskap, dessutom avse de fysiska personer som har ett betydande inflytande över den juridiska personen. En juridisk person får beviljas tillstånd endast om den juridiska personen har en av Polismyndigheten godkänd föreståndare enligt 2 §.

Om det sker en förändring av vem som har ett betydande inflytande över en juridisk person med vapentillverkningstillstånd, vapenhandlartillstånd, vapenmäklartillstånd eller vapenreparatörstillstånd ska tillståndshavaren så snart som möjligt anmäla förändringen till Polismyndigheten.

2 § En juridisk person med vapentillverkningstillstånd, vapenhandlartillstånd, vapenmäklartillstånd eller vapenreparatörstillstånd ska ha en av Polismyndigheten godkänd föreståndare som ansvarar för verksamheten.

3 § Om den som har vapentillverkningstillstånd, vapenhandlartillstånd eller vapenreparatörstillstånd eller, i fråga om en juridisk person, föreståndaren för en sådan verksamhet är förhindrad att ansvara för verksamheten, ska han eller hon sätta en av Polismyndigheten godkänd ersättare i sitt ställe.

Om föreståndaren för en juridisk person som har vapenmäklartillstånd är förhindrad att ansvara för verksamheten, får han eller hon sätta en av Polismyndigheten godkänd ersättare i sitt ställe.

5 § I ett vapentillverkningstillstånd eller vapenhandlartillstånd ska det anges vilka typer av skjutvapen och vilket antal av varje typ av skjutvapen tillståndet avser. Tillståndet ger rätt att inneha de vapen som anges där. Ett vapenhandlartillstånd ger dock inte rätt att inneha andra helautomatiska vapen än sådana som har tagits in för en viss köpare. Ett vapentillverkningstillstånd eller vapenhandlartillstånd får förenas med villkor om hur vapnen ska förvaras.

Ett vapentillverkningstillstånd eller vapenhandlartillstånd ger rätt att inneha ammunition, ljuddämpare och vapenmagasin.

Bestämmelser om krav på tillstånd för hantering av ammunition som utgör en explosiv vara finns i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor.

11 kap.

1 § Ett tillstånd att inneha ett skjutvapen upphör att gälla, om vapnet ändras så att det till funktions- eller verkningsgrad blir ett väsentligt annorlunda vapen. Ett tillstånd upphör dock inte att gälla om

1. innehavaren har vapentillverkningstillstånd eller vapenhandlartillstånd och även det ändrade vapnet omfattas av tillståndet, eller

2. vapnet ändras endast i fråga om delar som inte omfattas av tillståndsplikt och vapnet fortfarande är lämpligt för ändamålet.

3 § För reparation eller översyn får ett skjutvapen lämnas till och tillfälligt innehas av den som har vapentillverkningstillstånd, vapenhandlartillstånd eller vapenreparatörstillstånd som omfattar vapnet. För reparation eller översyn får ett vapen också lämnas till den som skulle ha rätt att låna och självständigt handha vapnet.

Den som med stöd av första stycket har tagit emot ett skjutvapen får provskjuta vapnet.

13 kap.

3 § Ett vapenhandlartillstånd, ett vapenmäklartillstånd och ett vapenreparatörstillstånd ska återkallas om

1. tillståndshavaren inte längre bedriver verksamheten yrkesmässigt,
2. förutsättningarna för tillståndet inte längre finns, eller
3. det annars finns skälig anledning att återkalla tillståndet.

Ett vapentillverkningstillstånd ska återkallas under de förutsättningar som anges i första stycket 2 och 3.

Ett tillstånd enligt första och andra styckena får också återkallas om tillståndshavaren har åsidosatt en bestämmelse i denna lag eller en föreskrift eller ett villkor som meddelats med stöd av lagen.

14 kap.

1 § Skjutvapen, ammunition, ljuddämpare eller vapenmagasin ska lösas in av staten om

1. tillståndet som medför rätt att inneha föremålen har återkallats utan att de samtidigt har förverkats eller tagits i beslag,
2. innehavaren har avlidit,
3. ansökan har avslagits i fråga om tillstånd att inneha skjutvapen, ammunition, ljuddämpare eller vapenmagasin som förvärvats genom arv, testamente eller bodelning, eller
4. en domstol har beslutat att skjutvapen, ammunition, ljuddämpare eller vapenmagasin, som någon innehar utan att ha rätt till det, inte ska förverkas eller åklagaren i ett sådant fall har beslutat att inte föra talan om förverkande.

Vid återkallelse av ett vapentillverkningstillstånd eller vapenhandlartillstånd på vapentillverkarens eller vapenhandlarens eget initiativ är staten inte skyldig att lösa in vapentillverkarens eller vapenhandlarens skjutvapen enligt första stycket 1.

15 kap.

1 § Med tillverkning avses i detta kapitel framställning av ett sådant skjutvapen och en sådan vapendel som anges i 2 och 3 §§. Med tillverkning avses även sådan ändring eller ombyggnad av ett skjutvapen som medför att det till funktions- eller verkningsgrad blir ett väsentligt annorlunda vapen.

16 kap.

4 § *Registret över vapentillverkare, vapenhandlare, vapenmäklare och vapenreparatörer ska innehålla uppgift om*

1. personer och organisationer med vapentillverkningstillstånd, vapenhandlartillstånd, vapenmäklartillstånd eller vapenreparatörstillstånd,
2. fysiska personer med ett betydande inflytande över en juridisk person som har vapentillverkningstillstånd, vapenhandlartillstånd, vapenmäklartillstånd eller vapenreparatörstillstånd,
3. personer som har godkänts som föreståndare, eller som ersättare för föreståndare, för en organisation med vapentillverkningstillstånd, vapenhandlartillstånd, vapenmäklartillstånd eller vapenreparatörstillstånd, och

4. personer som har godkänts att i en vapenhandlares ställe utöva uppsikt vid provskjutning.

18 kap.

1 § Den som uppsåtligen innehar eller tillverkar ett skjutvapen utan att ha rätt till det eller överlåter, yrkesmässigt förmedlar eller lånar ut ett skjutvapen till någon som inte har rätt att inneha vapnet döms för *vapenbrott* till fängelse i högst fem år.

Om brottet med hänsyn till risken för att vapnet skulle komma till brottslig eller annan skadlig användning och övriga omständigheter är att anse som mindre allvarligt, döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

Till böter eller fängelse i högst sex månader döms också den som har begått gärningen av oaktsamhet.

2 § Om ett brott som avses i 1 § första stycket är grovt, döms för *grovt vapenbrott* till fängelse i lägst fyra och högst sju år. Vid bedömningen av om brottet är grovt ska det särskilt beaktas om

1. vapnet har innehafts på allmän plats eller på en annan plats där människor brukar samlas eller har samlats eller i ett fordon på en sådan plats,
2. vapnet har varit av särskilt farlig beskaffenhet,
3. innehavet, tillverkningen, överlåtelsen, förmedlingen eller utlåningen har avsett flera vapen,
4. vapnet har innehafts eller tillverkats i en sådan miljö att det typiskt sett kan befaras komma till brottslig användning, eller
5. gärningen annars har varit av särskilt farlig art.

Om ett brott som avses i 1 § första stycket är synnerligen grovt, döms för *synnerligen grovt vapenbrott* till fängelse i lägst sex och högst tio år. Vid bedömningen av om brottet är synnerligen grovt ska det särskilt beaktas om innehavet, tillverkningen, överlåtelsen, förmedlingen eller utlåningen har avsett ett stort antal vapen eller flera vapen av särskilt farlig beskaffenhet.

Vid bedömningen enligt första och andra styckena ska ett enhandsvapen anses vara av särskilt farlig beskaffenhet, om det är kraftfullt eller har en särskilt farlig konstruktion eller utformning.

19 kap.

3 § Polismyndighetens eller en domstols beslut enligt denna lag ska gälla omedelbart, om inte annat beslutas.

Polismyndighetens beslut om återkallelse av vapentillverkningstillstånd, återkallelse av vapenhandlartillstånd, återkallelse av vapenmäklartillstånd, återkallelse av vapenreparatörstillstånd eller återkallelse av auktorisation ska dock gälla omedelbart endast om Polismyndigheten anger det i beslutet. Polismyndigheten får bestämma att beslutet ska gälla omedelbart om det finns särskilda skäl för det.

Polismyndighetens eller en domstols beslut som rör märkning av skjutvapen eller vapendelar av särskilt stort historiskt värde ska, trots första stycket, inte gälla omedelbart.

20 kap.

18 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. krav på kunskap för att få vapentillverkningstillstånd, vapenhandlartillstånd, vapenmäklartillstånd eller vapenreparatörstillstånd och vad som i övrigt ska gälla vid sådan verksamhet, och

2. villkoren för att en verksamhet som rör handel med skjutvapen eller reparation eller översyn av skjutvapen ska anses bedrivas yrkesmässigt.

19 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om krav på vapentillverkare, vapenhandlare och vapenmäklare att

1. föra förteckningar och hålla dem tillgängliga för Polismyndigheten,
2. lämna upplysningar till Polismyndigheten om inköpta och sålda vapen, befintligt vapenlager eller andra förhållanden som är av betydelse för myndighetens tillsyn, och
3. anmäla transaktioner.

23 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. krav på vapensamlares, målskyttesammanslutningars, museihuvudmäns, vapentillverkares, vapenhandlares, vapenreparatörers och gymnasieskolors förvaring av skjutvapen och på målskyttesammanslutningars förvaring av ammunition eller ljuddämpare, och

2. vad som utöver bestämmelserna i 12 kap. ska gälla i fråga om transport av skjutvapen, ammunition och ljuddämpare.

1. Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2026.

2. Den som enligt äldre föreskrifter får tillverka skjutvapen får trots 2 kap. 1 § i den nya lydelsen fortsätta tillverkningen utan tillstånd

– till utgången av november 2026, eller

– till dess ansökan om tillstånd prövats slutligt, om ansökan har gjorts före utgången av november 2026.

På regeringens vägnar

GUNNAR STRÖMMER

Anna Nordström
(Justitiedepartementet)